

Plenárisülés-dokumentum

B8-0886/2016

4.7.2016

ÁLLÁSFOGLALÁS

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 37. cikkének (3) bekezdése és az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás alapján,

a Parlament prioritásairól a Bizottság 2017. évi munkaprogramjára vonatkozóan
(2016/2773(RSP))

João Pimenta Lopes, Tania González Peñas, Marina Albiol Guzmán, Javier Couso Permuy, Martina Anderson, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Nikolaos Chountis, Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Takis Hadjigeorgiou, Rina Ronja Kari, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Maria Lidia Senra Rodríguez, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Marie-Christine Vergiat, Fabio De Masi, Stefan Eck, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a Parlament prioritásairól a Bizottság 2017. évi munkaprogramjára vonatkozóan (2016/2773(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásra¹, különösen annak IV. mellékletére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 37. cikkének (3) bekezdésére,
- A. mivel az Unió és tagállamai továbbra is a megalapítása óta legmélyebb gazdasági és társadalmi válsággal küzdenek; mivel az uniós gazdasági kormányzási keret által kikényszerített megszorító és neoliberais politikák egyre – amint az várható volt – szélesebb körűvé váltak, a tagállamok közötti és azokon belüli társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek folytán egyre több embert fenyeget a szegénység és a társadalmi kirekesztés (a 28 tagú EU-ban 2015-ben elérte a 24,4%-ot); mivel a munkaerőpiac deregulációja és a regresszív adózási rendszerek hozzájárultak ahhoz, hogy a nyereség a munkavállalók helyett a nagytőkéseké legyen, és hogy a jövedelem- és vagyonbeli különbségek növekedjenek;
- B. mivel a stagnáló gazdaságok, a magas munkanélküliség, a szociális és munkavállalói jogok körének szűkülése, és a növekvő szociális-gazdasági egyenlőtlenségek szükségessé teszik a határozott szakpolitikai irányváltást az Unió által jelenleg folytatott politikák terén, egy olyan irányba, amely erősíti a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy fenntartható gazdasági növekedést teremtsenek és elérjék a teljes foglalkoztatást, valamint hogy az újraelosztó politikák és munkahelyteremtő állami beruházások révén fellépjenek a szegénységgel, a társadalmi kirekesztéssel és a jövedelmi egyenlőtlenségekkel szemben;
- C. mivel a GMU miatt keletkezett adósság megoszlása felettébb aránytalan, hiszen egyes országok hasznot húznak a helyzetből, mások pedig súlyos visszaesést szenvednek el; mivel ez az adósság ürügyül szolgált az elfogadhatatlan megszorító programok bevezetésére, ami a magánadósság államadóssággá történő átalakítása révén az azt követő recesszió költségvetési következményeivel együtt az adósság növekedéséhez vezetett, ugyanakkor tovább folytatták a strukturális reformok bevezetését előíró célok teljesítését és az állam szociális funkcióinak és a munkavállalók jogainak leépítését; mivel e politikák növekvő munkanélküliséget, szegénységet, nagymértékű bércsökkenést, magasabb nyugdíjkorhatárt és alacsonyabb közkiadásokat eredményeztek olyan területeken, mint például az oktatás, a kultúra és az egészségügy; mivel e politikák folytán radikális privatizációs programokat kellett végrehajtani, és továbbra is csökkenteni fogják a keresletet;
- D. mivel az Európai Bizottság gazdasági, szociális és demokratikus válságra adott válaszlépései, köztük a gazdasági kormányzás kerete, tartósan megfosztották a

¹ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

független és demokratikusan választott kormányokat és nemzeti parlamenteket a politikai választás lehetőségétől, meggátolva az európai polgárokat demokratikus ellenőrzési joguk gyakorlásában és állandó megszorításokhoz vezetve; mivel az emberek egyre jobban ellenzik a kapitalista európai integrációs folyamatot, ami arra utal, hogy egy olyan integrációs folyamatra van sürgősen szükség, amely a társadalmi és demokratikus fejlődést, a nemzetközi kihívások tisztességes és békés megoldását és a világszerte történő kulturális párbeszédet szolgálja, olyan utat választva, ahol az egyenlő jogokkal rendelkező országok együttműködnek egymással;

- E. mivel az adórendszereket úgy alakították ki, hogy azok a munkásosztály helyett a nagytőkéseknek kedvezzenek; mivel a megszorító intézkedések és a szigorú költségvetési fegyelemre irányuló intézkedések az adókijátszásból és az adókikerülésből adódó államháztartási bevételi hiánnyal párosulva további nyomást gyakorolnak a tagállamok költségvetéseire, és aláássák az emberek és a munkavállalók érdekeit; mivel az adópolitika továbbra is tagállami hatáskörbe tartozik; mivel még mindig lehetőség van a titkos adóügyi megállapodásokra, a világméretű adókikerülésre és adókijátszásra és a nyereségek adóparadicsomokba menekítésére, illetve ezekkel a jogi kereten belül nem megfelelően foglalkoznak;
- F. mivel az Unió költségvetési döntései nem tükrözik a fenntartható, minőségi és társadalmi szempontból kiegyensúlyozott növekedés ösztönzéséhez szükséges prioritásokat, és nem veszik figyelembe, hogy a tagállamok közötti szolidaritásra, gazdasági és társadalmi kohézióra van szükség;
- G. mivel az EU-nak ma a II. világháború óta legsúlyosabb humanitárius és menekültválsággal kell szembenéznie; mivel az EU és egyes tagállamok közvetlen felelősséggel tartoznak a tömeges elvándorlás kiváltó okaiért, amelyek az embereket a háborúk, az éghajlatváltozás, az egyenlőtlenségek és a Közel-Keleten és Észak-Afrikában folytatott beavatkozások és agressziós politika – elsősorban katonai beavatkozások és a regionális konfliktusok gerjesztése – következtében otthonaik elhagyására kényszerítik, teljes összhangban az USA és a NATO geopolitikai stratégiai érdekeivel; mivel az, ahogyan a humanitárius válságot kezelik egyértelmű bizonyíték arra, hogy az EU osztály vezérelte gondolkodásánál fogva nem teljesíti – többek között a nemzetközi jog szerinti – kötelezettségeit;
- H. mivel az EU-nak számos olyan politikája van, amely előkészíti az idegen- és fajgyűlölet, valamint a radikális idegengyűlölő és rasszista pártok és mozgalmak számára a terepet, mivel e politikák érvényesítik a munkavállalók, a menekültek és a migránsok állampolgárságon alapuló megkülönböztetését;
- I. mivel az Egyesült Királyság Európai Unión belül elfoglalt új helyzetével kapcsolatos javaslat – amely végrehajtásra került volna, ha a brit népszavazás eredménye ettől eltérő lett volna – megerősítené a deregulációt és a versenyképességgel kapcsolatos ütemtervet, és aláásná a szabad mozgás és a megkülönböztetésmentesség elvét; mivel ez példa volt a tagállamok Unión belüli kezelése tekintetében a kettős mércére; mivel a nagyobb tagállamok egyoldalú érdekeinek nem szabadna elsőbbséget élvezniük a kisebb tagállamok érdekeivel szemben;
- J. mivel el kell ismerni bármely tagállam azon jogát, hogy kiléphessen az EU-ból;

- K. mivel a brit népszavazás eredménye azt mutatja, hogy másik Európára van szükség, amelyet a nép egyetértésével kell felépíteni, aki konkrét döntéseket vár olyan társadalmi problémákkal kapcsolatban, mint a foglalkoztatás, az átláthatóság és a jólét és aki elutasítja a megszorító intézkedéseket;
- L. mivel Unió és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli, az Egyesült Királyság kilépését követő kapcsolatra vonatkozó döntéseket demokratikus folyamat eredményeként kell meghozni, és ebbe a folyamatba az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket is be kell vonni; mivel valamennyi tagállam joga és kötelessége, hogy az Egyesült Királysággal fenntartott gazdasági, politikai és kulturális kapcsolatokat saját választása alapján, a kölcsönös érdekek, a népek közötti barátság és a szuverén államok közötti együttműködésen alapulva fejlessze;
- M. mivel az Egyesült Királyságban megtartott népszavazás rávilágított arra, hogy szükség van az ír újraegyesítési folyamat előmozdítására a nagypénteki megállapodásban előírt, határokról szóló közvélemény-kutatás révén; mivel az észak és dél közötti nemzetközi határ súlyos negatív következményekkel járhat Írországra nézve; mivel az EU-nak továbbra is proaktívan kell támogatnia az írországi békefolyamatot, és a brit kilépéssel kapcsolatos tárgyalások során gondoskodnia kell a folyamat továbbviteléről;
- N. mivel óriási problémát jelent az uniós politikák és alternatívák eredményeképpen kialakult demokratikus deficit, és sok polgár úgy érzi, hogy az intézmények nem képviselik őket; mivel ezt kizárólag az átláthatósággal, a nyitottsággal és a demokrácia értékeinek védelmével – ideértve a polgárok fokozottabb bevonását, a békét, a türelmet, a fejlődést, a szolidaritást és a népek közötti együttműködést – lehet orvosolni;
- O. mivel abszolút jogként védeni kell a népek szuverén akaratát, hogy saját fejlődésük útjáról minden egyes tagállamban ők döntsenek;
- P. mivel az éghajlati válság továbbra is fenyegeti a világ összes társadalmának stabilitását, egészségét és megélhetését, valamint az állatok jólétét és a biológiai sokféleséget; mivel a COP 21 keretében tett nyilvánvalóan ambiciózus kötelezettségvállalásokat óvatosan növelni kell a helyes irányban;

A makrogazdasági és megszorító politikák

1. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy nyújtson be munkaprogramot, amely figyelembe veszi azokat a főbb kihívásokat, amelyekkel az emberek és a tagállamok napjainkban szembesülnek, például a stagnáló gazdaságokkal, a deflációval, a fokozódó társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségekkel és szegénységgel, a kiegyensúlyozatlan beruházásokkal és gazdasági növekedéssel, a magas munkanélküliséggel és a munka fokozott bizonytalanságával, a megcsappanó szociális és munkaügyi jogokkal, a magas adósságteherrel, a nemzetközi védelem iránti megnövekedett igényvel, valamint az éghajlati válsággal; mélységes aggodalmát fejezi ki az Európai Bizottság arra irányuló szándéka miatt, hogy a népek érdekeivel szemben folytassa a költségvetési konszolidációval, a privatizációval, a strukturális reformokkal és deregulációval kapcsolatos politikáját; kijelenti, hogy a társadalmi, gazdasági, éghajlat-változási és politikai kihívásokat csak úgy lehet leküzdeni, ha az előremutató politikák irányában mélyreható változások lesznek, amelyek a fejlesztési stratégiák középpontjába nem a pénzügyi piacok és a nagytőkések érdekeit, hanem az embereket és a környezetet

állítják;

2. mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az uniós intézmények továbbra is megszorító intézkedéseket kényszerítenek a tagállamokra, és különösen amiatt, hogy az uniós intézmények megszarolják azokat az országokat, amelyek a növekedés és a fejlődés tekintetében saját döntések meghozatalát hangoztatják; kitart amellet, hogy az európai intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk minden tagállam nemzeti szuverenitását és a népek által a fejlődés, a növekedés és a társadalmi kohézió felé történő elmozdulás érdekében hozott döntéseket, valamint azt, hogy egyik országot se büntessék amiatt, hogy állami beruházási tervek vagy újraelosztó fiskális és progresszív adópolitikák révén növeli a gazdaságát;
3. felszólít arra, hogy haladéktalanul vessenek véget az úgynevezett egyetértési megállapodásoknak és az ezek miatt foganatosított kontraproduktív és társadalmilag rendkívül káros megszorító és neoliberais politikáknak; úgy véli, hogy ezek a megállapodások tisztességtelen adópolitikákat kényszerítettek ki, amelyek sértik az arányos egyenlőség és a progresszív adózás elvét; sürgeti egy olyan vészhelyzeti terv kidolgozását, amely támogatja azon országok gazdaságát, ahol a trojka beavatkozott;
4. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU adóbotrányokra adott válaszlépései nem voltak kielégítőek; egyetért azzal, hogy az átláthatóság és az ellenőrzés biztosítása érdekében nyilvánosságra kell hozni a feltételes adómegállapításokat és az országonkénti jelentéstételt; egyetért azzal, hogy fel kell számolni az offshore vállalatokat és egyéb adóparadicsomokat, továbbá védelmezi a banktitok adózási célokból történő feloldásával kapcsolatos védelmi együttműködést, a pénzmosás megelőzésére és a pénzmosás elleni küzdelemre és az adócsalásra vonatkozó együttműködési intézkedéseket, valamint a spekulatív ügyletek adópolitikai intézkedések révén történő büntetését, és annak biztosítását, hogy az adót ott fizessék meg, ahol létrejön az érték; felszólít az Egyesült Nemzetek keretében szervezendő nemzetközi csúcstalálkozóra, amelyen az adóparadicsomok és az adódömping felszámolására meghatároznának egy ütemtervet és egy közös cselekvési tervet;
5. kéri, hogy azonnal állítsák le a tőkepiaci unió kiépítésére irányuló folyamatot; ismételten hangsúlyozza, hogy a befektetési banki tevékenységeket el kell választani a kereskedelmi banki tevékenységektől, és meg kell erősíteni a pénzügyi ágazat állami ellenőrzését; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi piacok deregulációja, a pénzügyi ágazatban tapasztalt pusztító privatizációs folyamat, az ezt követő fúziók és felvásárlások jelensége – ami az ipari koncentráció jelentős növekedéséhez és az ún. „a bukáshoz túl nagy” bankok megalakulásához vezetett –, valamint a gazdaság „finanszírozása” mind hozzájárult az országok gazdaságában tapasztalható zűrzavarhoz; elutasítja a bankuniót;
6. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa azon befektetések hatékony és időben történő végrehajtását, amelyek elsőbbséget biztosítanak a pénzügyi támogatásban részesülő országoknak, különösen a gazdasági válságban vagy recesszióban lévő régiókat célozva meg, ahol magas a munkanélküliség és a szegénység, fellendítve a növekedést és a foglalkoztatást, ösztönözve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat, valamint biztosítva a stabil gazdasági fejlődést és a társadalmi kohéziót;

Gazdasági kormányzás és a GMU

7. úgy véli, hogy vissza kell vonni a költségvetési stabilitásról szóló szerződést, a költségvetési paktumot és az európai szemesztert, mivel ezek nem demokratikusak és gazdasági kényszerzubbonyba kényszerítenek, továbbá károsan hatnak a beruházásra, a növekedésre és a munkahelyteremtésre; hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van arra, hogy a tagállamok újra eldönthessék, melyek a saját igényeikhez legjobban igazodó gazdaságpolitikák;
8. hangsúlyozza, hogy az államadósság és a külső eladósodottság szintje az uniós periféria országaiban a legmagasabbak között van a világon, ami az integrációs folyamat aszimmetrikus jellegének következménye; úgy ítéli meg, hogy az adósságok (összegének, futamidejének és kamatlábainak) sürgős és elemi követelményként történő újratárgyalása, az adósságok spekulatív és jogszerűtlen elemeinek eltörlése és fenntartható szintre hozásuk révén elengedhetetlen az adósságterhek csökkentése; kormányközi konferenciát szorgalmaz a költségvetési stabilitásról szóló szerződés visszavonására;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy a költségvetési stabilitási szerződés végleges hatályon kívül helyezéséig biztosítson fiskális mozgásteret, hogy további likviditással rendelkezzenek a beruházások, az oktatás, a kultúra és az egészségügy fejlesztése, valamint a holisztikus szociális fejlesztés, amelyek elősegítik a minőségi és biztonságos foglalkoztatást és megerősítik a jóléti államot;
10. sürgeti egy olyan vészhelyzeti terv kidolgozását, amely támogatja a trojka beavatkozásának következményeit elszenvedő országok gazdaságát;
11. kéri, hogy hozzanak létre egy támogatási programot azon tagállamok számára, amelyek tárgyalni kívánnak az euróövezet elhagyásáról annak alapján, hogy tagságuk fenntarthatatlan, továbbá elviselhetetlen terhet jelent; hangsúlyozza, hogy ennek a programnak megfelelő kártérítést kell előíranyoznia az okozott társadalmi és gazdasági károkért;
12. határozottan elutasítja ezért az öt elnök jelentését, mivel nem kínál kiutat a megszorítások jelenleg érvényes forgatókönyvéből, hanem ehelyett azt javasolja, hogy el kell mélyíteni a meglévő politikákat többek között a fokozott versenyképesség és a strukturális konvergencia révén, szigorú költségvetési politikát és megszorításokat írva elő;

Munkaiügyi és szociális jogok

13. határozottan bírálja a megszorító politikákat – az úgynevezett versenyképességi politikákat, a liberalizációt és a munkaerő-piaci deregulációt, amelyek a tagállamokban aláásták az alapvető szociális és munkajogokat; védelmébe veszi a munkavállalói szervezetek bevonásával zajló kollektív tárgyaláshoz való jogot, amely kulcsfontosságú eszköz az alábbi jelenségek elleni küzdelemhez fűződő jogok védelméhez és erősítéséhez: a megkülönböztetés, a szociális dömping, a bizonytalan és csalárd foglalkoztatás, a munkaidő deregulációja, az atipikus munkavégzés, az alacsony bérezésű szektor növekedése, az alacsonyabb béreken alapuló verseny, a dolgozó szegények jelensége, a társadalmi kirekesztés, az elszegényedett nyugdíjasok és a munkahelyi zaklatás és erőszak elleni küzdelem, valamint az új munkavégzési formákban – például a digitális munka és a „crowd work” keretei között – a

munkavállalók önkizsákmányolástól való védelméhez fűződő jog, védve a „kijelentkezéshez” való jogot;

14. elutasítja és helyteleníti az Európai Bizottság azon politikákra vonatkozó bírálatait, amelyek a bérek értékelését és a jövedelmek és javak a munkavállalók javára történő újraelosztását tűzik ki célként; hangsúlyozza, hogy a bérezési különbségek elleni küzdelem terén hatékony intézkedésekre van szükség a bérpolitikai kereten belül, amely figyelembe veszi az egyenlő munkáért egyenlő díjazás elvét; hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani a fejlesztési politikákat, amelyek előmozdítják a növekedést és a munkahelyteremtést, kezelve a magas munkanélküliségi arányokat, amelyek leginkább a nőket és a fiatalokat érintik;
15. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy hagyjon fel a tagállami közigazgatások átalakítására és azok költségvetésének csökkentésére irányuló ajánlásokkal, valamint a foglalkoztatási rugalmas biztonság és a közszolgáltatások privatizálásának támogatásával és előmozdításával, amelyek egyértelműen a munkavállalók szociális jogainak meggyengülését és a nagytőkék irányába mutató vagyontranszfert eredményezték;
16. emlékezteti az Európai Bizottságot a megújított Európai Szociális Chartához való csatlakozással kapcsolatos kötelezettségvállalására, és felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen javaslatot a chartához való csatlakozásra; ezenkívül határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy olyan szociális jegyzőkönyvre vonatkozó javaslatot, amely a szociális és a kollektív érdekeket a gazdasági szabadságjogok elé helyezi;
17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv jelenlegi formájában nem kezeli a munkavállalók EU-n belüli mobilitásával kapcsolatos fő problémákat; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben végezze el az irányelv felülvizsgálatát, harcoljon a szociális dömping valamennyi megvalósulási formája ellen, és biztosítsa, hogy a kiküldetésben lévő munkavállalók ugyanolyan szociális ellátást kapjanak, mint a fogadó ország munkavállalói, ideértve azon elv garantálását, hogy egyenlő munkáért ugyanazon a munkahelyen egyenlő díjazás jár; kijelenti, hogy a munkavállalók semmilyen körülmények között sem szembesülhetnek a bérek csökkenésével vagy a szociális jogok megnyirbálásával; továbbá kéri a 883/2004 rendelet soron következő felülvizsgálatát, hogy megerősödjön a tagállamok szociális biztonsági rendszereinek koordinációja; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a munkaügyi és szociális jogszabályok végrehajtását valamennyi ágazatban;
18. felszólítja az EU-t, hogy állítsa össze azon vállalatok, többek között postafiók cégek feketelistáját, amelyek felelősek az uniós és a tagállami szociális és munkaügyi jogszabályok többszöri megszegéséért, valamint kéri a vállalkozások közbeszerzési szerződésekből és állami támogatásokból, többek között az uniós finanszírozású támogatásokból való kizárását egy bizonyos ideig;
19. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a nemzeti fizetésképtelenségi keretrendszerekről zajló megbeszélések és az ezekről szóló ajánlások kapcsán az eljárás valamennyi szakaszában biztosítsa a munkavállalók és a munkavállalói szervezetek részvételét és tájékoztatását, valamint akadályozza meg a fizetésképtelenségi eljárások annak

érdekében történő taktikai alkalmazását, hogy csorbítsák a munkavállalók foglalkoztatási feltételeit vagy elősegítsék a tömeges elbocsátásokat; ezzel összefüggésben kéri az Európai Bizottságot, hogy segítse elő, hogy a fizetésektelenséggel szembesülő vállalkozásokat átvehessék a munkavállalók, hogy fenntartsák a gazdasági tevékenységet és a minimálisra csökkentsék a munkahelyek megszűnését;

20. hangsúlyozza, hogy szükség van egyszegénység elleni integrált stratégia kidolgozására, amely többek között a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés mértékének csökkentésére összpontosít; kéri olyan minimumjövedelem-rendszerek értékelését és tagállami szinten való létrehozását, amelyek garantálják az egyes tagállamokban érvényes átlagjövedelem bizonyos százalékát, ahol a legalább 60%-os arány a minimális referenciaérték, ami fontos lépés a szegénység felszámolásában;
21. hangsúlyozza, hogy meg kell védeni és fejleszteni kell a tagállamokban az állam szociális funkcióit és a közszolgáltatások biztosítását, amelyeknek többek között az alábbiakat kell felölelniük: az igazságszolgáltatáshoz és az egyetemes, ingyenes és minőségi közoktatáshoz és egészségügyi rendszerekhez, valamint a gyermekgondozási szolgáltatásokhoz és a beteg és idős emberek ápolásához való hozzáférés, valamint általában véve magas szintű szociális védelem;
22. úgy véli, hogy az összes uniós kulturális és oktatási fellépésnek és programnak rendelkeznie kell egy rendszeres, társadalmilag befogadó dimenzióval, elő kell segítenie a magas minőségű közoktatási politikákat és hozzá kell járulnia ahhoz, hogy mindenki maradéktalanul hozzáférjen a kultúrához és a szabadidős tevékenységekhez; felkéri ezért az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a költségvetési hiány stabilitási és növekedési paktumon belüli kalkulációjából zárjanak ki minden oktatással és kultúrával kapcsolatos közkiadást;
23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az uniós mobilitási programok nem teljesítették teljes körűen céljaikat, valamint a hozzáférés tekintetében elfogadhatatlan megkülönböztetést alkalmaztak; ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy mindenki számára, aki jelentkezni kíván, különösen a hátrányos helyzetű csoportok számára erősítse meg a hozzáférést valamennyi mobilitási programhoz, és javítsa a tájékoztatást és mobilitási programokhoz való hozzáférést a szakoktatásban és szakképzési rendszerekben; sajnálatát fejezi ki, amiért a közelmúltban egyes programok esetében kialakult az a tendencia, hogy a támogatási rendszerek helyébe hitelgarancia-rendszereket léptettek, például az Erasmus + és a „Kreatív Európa” esetében is; kéri ezért olyan tisztességes támogatási rendszerek biztosítását, amelyek a származási országon kívül töltött teljes időszakban lehetővé teszik a támogatást, ezáltal biztosítva az e mobilitási programokhoz való egyetemes hozzáférést;
24. hangsúlyozza, hogy az online szolgáltatások, az e-kereskedelem, a szerzői jog területe (nem kizárólag a szerzőké, hanem a művészek, az előadók és a producerek szerző jogai is), az adatok védelme, kezelése és tárolása, valamint a hálózatsemlegesség olyan együttes közösségi és nemzetközi megközelítést tesz szükségessé, amelynek irányadó elve az, hogy a közérdekek védelmének mindig elsőbbséget kell élveznie az üzlettel és a profittal szemben; hangsúlyozza, hogy az internet a nyilvánosság része, és a hálózatsemlegesség biztosítása rendkívüli fontossággal bír;

A nők jogai és a nemek közötti egyenlőség

25. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság nem nyújtotta be a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015–2020 közötti időszakra szóló új stratégiát, és kéri e stratégia előterjesztését;
26. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve terjesszen elő javaslatot a nők elleni erőszakkal kapcsolatos átfogó stratégiára, amely figyelembe veszi az erőszak valamennyi formáját; üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az EU csatlakozzon az Isztambuli Egyezményhez, és azt a kezdeményezését, hogy 2017-ben induljon tájékoztató kampány a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről;
27. elítéli a szülési szabadságról szóló irányelv visszavonását; felhívja az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan új javaslatot, amely tiszteletben tartja a Parlament arra vonatkozó álláspontját, hogy a jelenleg garantált, teljes fizetést biztosító szülési szabadság minimális időtartama 14 hétről 20 hétre emelkedjen, illetve a fizetett apasági szabadság kötelező erejű jog legyen; úgy véli, hogy konkrét intézkedéseket kell hozni valamennyi tagállamban, hogy javítsák a nők és a férfiak számára a munka és a magánélet közötti egyensúlyt, és hogy lépésekre van szükség annak érdekében, hogy növeljék a 100%-ban fizetett szülői szabadság időtartamát, elmozdulva a szülői szabadság egyenlőbb rendszere felé;
28. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy szavatolja a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz való egyetemes hozzáférést, és azokat foglalja bele valamennyi kapcsolódó szakpolitikai területbe az EU-ban és azon kívül;

A demokrácia, az emberi és szabadságjogok védelme

29. határozottan elítéli az EU–Törökország megállapodást, valamint minden egyéb javaslatot, amelynek célja az EU határainak harmadik országokba történő kihelyezése annak érdekében, hogy a védelemre szoruló személyeket az EU-n kívül tartsák, ami az EU és tagállamai nemzetközi joggal – többek között a visszaküldés tilalmának elvével – kapcsolatos kötelezettségvállalásainak semmibe vételét jelenti; elítéli, hogy nagy hangsúlyt fektetnek az irreguláris migráció – többek között fogva tartás alkalmazása révén történő – megelőzésére és visszaszorítására, tekintet nélkül a háborúk, az üldöztetés, az éhezés és az éghajlati katasztrófák elől menekülő menedékkérők növekvő számára; elítéli az Európai Bizottság által ezekre a humanitárius válságokra 2015-ben és 2016-ban tett számos elnyomó javaslatot és katonai válaszást, amelyek többek között a következők: EUNAVFOR MED, a NATO művelete az Égei-tengeren, a Frontex hatásköreinek az Európai Határőrség létrehozása révén való megerősítése, menekültügyi központok létrehozása, a visszatérések – többek között a menedékkérők visszatéréseinek – felgyorsítása, továbbá az Európai Bizottság által annak érdekében gyakorolt nyomás, hogy – az emberi jogokat kevésbé tiszteletben tartó – Törökországot biztonságos harmadik országgá nyilvánítsák valamennyi menedékkérő számára;
30. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a fokozott határellenőrzésekre és az „Európa erődítmény” megerősítésére elkülönített forrásokat irányítsa át a menekültek és migránsok különösen letelepedési és áthelyezési programok, proaktív felkutatási és mentési tevékenységek, nyitott és méltóságteljes befogadó központok, valamint a menekültek és migránsok társadalmi befogadása révén való fogadására; felhívja a

Bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatokat, hogy valamennyi védelemre szoruló nő, férfi és gyermek, valamint a migráns munkavállalók biztonságosan és jogszerűen beléphessenek az EU területére, beleértve az azonnali, ambiciózus és kötelező erejű áttelepítési programot, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az Európai Parlament humanitárius vízumokra vonatkozó álláspontját a vízumkódex felülvizsgálata során, hogy az embereknek az Európába vezető úton ne kelljen többé a Földközi-tengeren vagy a sivatagokban kockára tenniük az életüket;

31. üdvözlí az Európai Bizottságnak a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében fogantatosítandó átmeneti intézkedésekre irányuló javaslatait; sajnálatát fejezi ki a tagállamoknak az e tekintetben vállalt kötelezettségeikkel kapcsolatos tértlensége miatt;
32. felszólít a családi élethez való jog tiszteletben tartására az EJEE-ben foglaltaknak megfelelően akár valamely harmadik országból származókról van szó, akár az EU-n belül élőkrol, továbbá felszólít az áthelyezések felgyorsítására, beleértve a kiszolgáltattott kérelmezőkkel kapcsolatos gyors ügyintézését; emlékeztet arra, hogy a befogadó ország menekültek számára való kijelölésekor figyelembe kell venni a családi, nyelvi és kulturális kötelekeket; hangsúlyozza, hogy folytatni kell a menekültek és migránsok társadalmi befogadását és munkaerő-piaci integrációját, az ő javukat szolgálva elismerve és figyelembe véve készségeiket és képesítéseiket, valamint biztosítani kell a kizsákmányolás és a megkülönböztetés elleni védelmet;
33. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem javasol a felelősség megosztásán alapuló alternatívát a dublini rendelet helyett; fontos aggályokat vet fel valamennyi tagállam arra vonatkozó kötelezettségével kapcsolatban, hogy megvizsgálják, hogy egy személy kérelme elfogadhatatlannak nyilvánítható-e a „biztonságos harmadik ország” vagy az „első menedék országa” elv alapján;
34. kéri a horizontális antidiszkriminációs irányelv azonnali elfogadását a megkülönböztetés – beleértve a kisebbségek, a migránsok és menedékkérők, valamint egyéb kiszolgáltattott csoportok elleni támadásokat – elleni küzdelem előmozdítása érdekében; úgy véli, hogy a rasszista és idegengyűlölő érzelmek fokozódása és az ilyen szervezetek számának növekedése a szélsőjobboldali és fasiszta jelenségek európai megerősödésével van összefüggésben, amit nem lehet elszigetelten kezelni azoktól a szakpolitikáktól, amelyeket az elmúlt évtizedekben az EU-ban és a tagállamokban végrehajtottak;
35. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyre gyakoribb az etnikai és vallási kisebbségek, valamint az LMBTI személyek, a menedékkérők és a hajléktalanok elleni gyűlöletbeszéd;
36. kéri a Bizottságot, hogy értékelje a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtását, illetve a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló tanácsi ajánlást, és szükség esetén javasoljon a romák hatékony integrációjára irányuló kiegészítő intézkedéseket;
37. mélységes aggodalmának ad hangot az Unió egyoldalú és elnyomó európai biztonsági stratégiája miatt, amely nagyon leegyszerűsítő módon az elnyomó politikákat és az európai unió bűnüldöző szervek kibővítését hangsúlyozza; bírálja a szakpolitikák egyre

növekvő biztonságiasítását, ideértve a személyes adatok gyűjtését és a polgárokra vonatkozó profilalkotást, kihasználva a polgárok indokoltan felfokozott félelmeit, a terrorizmus elleni harc felhasználásával megtámadva a polgárok jogait és szabadságait és növelve az állami felügyeletet; rámutat arra, hogy annak ellenére, hogy az elmúlt 12 év során több mint 80 kötelező erejű terrorizmusellenes jogi eszköz jött létre, a közelmúltbeli erőszakos támadások drámai módon mutattak rá az uniós intézmények és a tagállami kormányok vakon elnyomó politikájának kudarcára; elítéli az olyan elnyomó jogszabályokat, amelyek nem csupán erőteljesen sértették az uniós polgárok és lakosok emberi jogait, hanem aktívan hozzájárultak a már meglévő megelőzési politikák – például az ifjúsági munka, a társadalmi-gazdasági kohéziós politikák és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett emberek támogatását célzó egyéb megelőző eszközök – aláásásához és veszélyeztetéséhez;

38. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen komoly erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megvédje a polgárokat a növekvő állami felügyelettől; ezzel összefüggésben komoly aggodalmának ad hangot az Europol új, szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó egységének széles hatásköre miatt, amely kiterjed arra is, hogy bírósági beavatkozás nélkül ellenőrizze és felügyelje az internetet; rámutat arra, hogy az új Europol-rendelet nem biztosított egyértelmű jogalapot a szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó egység számára;
39. úgy véli, hogy a terrorizmusellenes irányelv felülvizsgálata rendkívül messzire megy azzal, hogy terrorcselekmény szándékos elkövetésére irányuló kifejezett cél megléte nélkül nyilvánít bűncselekménnyé egyes potenciális előkészítő aktusokat; hangsúlyozza, hogy ez ellentétes a büntetőjogban már régóta alkalmazott azon elvvel, amely szerint az előre megfontolt szándék a bűncselekmény meghatározásának kulcsfontosságú eleme;
40. szorgalmazza az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv aktualizálását annak érdekében, hogy összhangba kerüljön a közelmúltban elfogadott adatvédelmi rendelettel;
41. felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe az Európai Bíróság C-293/12 és C-594/12 összevont ügyekben hozott 2014. április 8-i ítéletét; ebben az összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy tartózkodjon az általános adatmegőrzésen alapuló további intézkedésekre irányuló javaslat betérjesztésétől;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki cselekvési tervet a tagállamok számára, amely révén javíthatják a fogvatartási körülményeket, különös tekintettel az előzetes letartóztatás széles körű, többek között az európai elfogatóparanccsal kapcsolatos ügyekben is történő használatára; felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe az Emberi Jogok Európai Bíróságának a börtönkörülményekre vonatkozó ítélezési gyakorlatát;
43. mélyszélesen sajnálja, hogy a Bizottság nem lépett fel az európai elfogatóparancs felülvizsgálatáról szóló, saját kezdeményezésű jogalkotási jelentéssel kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő új javaslatot, figyelembe véve a Parlament vonatkozó jelentését, különösen az arányosság vizsgálatának kérdését;
44. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság az új kezdeményezéseibe nem foglalt bele

egy felújított, naprakész javaslatot a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről, amely tükrözné a Parlament 2011-ben első olvasatban elért megállapodását;

45. sürgeti a Bizottságot, hogy válaszoljon a foglyok CIA általi állítólagos szállításáról és európai országokban történő illegális fogva tartásáról szóló parlamenti állásfoglalásokban megfogalmazott kérelmekre, különösen az amerikai Szenátusnak a CIA által elkövetett kínzásról szóló jelentését követően;
46. megállapítja, hogy ez az Unió mélységesen antidemokratikus, ami abban is megmutatkozik, hogy az európai intézmények hogyan kezelik a polgári részvétel eredményeit és a munkavállalók küzdelmét; sürgeti ezért az Európai Bizottságot, hogy különböző demokratikus megnyilvánulásaiban vegye komolyan a polgárok részvételét, tartsa tiszteletben az uniós kérdésekről szóló további népszavazásokat, és szorgalmazza, hogy tartsák tiszteletben az emberek elidegeníthetetlen jogát arra, hogy vitázzanak és akaratukat kifejezzék; ezzel összefüggésben elutasítja az elkerülhetetlenségre hivatkozó érvet;
47. emlékezteti a Bizottságot azon kötelezettségvállalására, hogy javaslatot terjeszt elő egy valamennyi uniós intézményre vonatkozó, kötelező átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodással kapcsolatban; megerősíti a képviseleti és részvételi demokrácia előmozdításának szükségességét;
48. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az európai polgári kezdeményezés felülvizsgálatára a Parlament végrehajtási jelentésének következtetései alapján;
49. úgy véli, hogy szükség van az uniós jogalkotás minőségének javítására; kitarthat azonban amellet, hogy a minőségi jogalkotási program és a célravezető és hatásos szabályozás program nem szolgálhat ürügyül az olyan deregulációra, amely gyengíti a szociális védelmet, a fogyasztóvédelmet, a környezetvédelmi normákat, az állatjóléti normákat és a szociális párbeszédet; kitarthat ezért amellet, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület valamennyi hatásvizsgálatát és határozatát nyilvánosságra kell hozni;
50. ehelyett sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az összes jövőbeni szabályozás esetében kerüljön sor a szociális és az alapvető jogokra vonatkozó hatásvizsgálatra, valamint hogy e jogszabályok legyenek ellátva megszüntetési záradékokkal annak biztosítása érdekében, hogy lehetővé váljon az uniós jogszabályok rendszeres felülvizsgálata;

A belső piac és a nemzetközi kereskedelem

51. úgy véli, hogy az egységes piac – többszörös ágazati megközelítései révén – kiemelte/megkönnyítette a szuverén gazdasági szabályozási eszközök lebontását, a gazdasági dominanciát, az eltéréseket és az egyenlőtlen fejlődést, továbbá elősegítették az adókikerülést és az adókijátszást, a nyereségek adóparadicsomokba utalását, a privatizációt, a kereskedelmi kapcsolatok deregulációját, valamint a tőkekoncentrációt; az egységes piac révén és a versenyképesség nevében az Unió támogatta és előmozdította a munkavállalói jogok kikezdését, ami társadalmi egyenlőtlenségekhez, munkaerő-piaci deregulációhoz, a bérek értékvesztéséhez és egyre bizonytalanabb foglalkoztatáshoz vezetett, miközben a tisztességesebb és jobb újraelosztást biztosító

adópolitikákat tönkretették vagy akadályozták; megjegyzi, hogy a rendszeresen hangoztatottakkal ellentétben az egységes piac növelte a fogyasztók kiadásait, és lerontotta a nyújtott szolgáltatások minőségét;

52. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság késve értesítette a Parlamentet és a Tanácsot az Uniós Vámkódexszel kapcsolatos felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és átmeneti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kiigazító aktusokról; elfogadhatatlannak tartja, hogy ezek a későn tett bejelentések megnehezítették a Parlament számára, hogy gyakorolja ellenőrzési hatáskörét; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa szolgálatainak jobb összehangolását a Parlamenttel, valamint gondoskodjon az Uniós Vámkódex véglegesítésével és végrehajtásával kapcsolatos korai tájékoztatásról;
53. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság az üzleti titokról szóló irányelv révén tovább gyengíti a visszaélést bejelentő személyek az újságírók, a fogyasztók és a munkavállalók védelmét; sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a visszaélést bejelentő személyek jogi és tényleges védelemben részesüljenek, amennyiben ésszerűen feltételezhető, hogy a közjó védelme érdekében lépnek fel; megjegyzi azonban, hogy a védelmi előírások továbbra is eltérőek az Unión belül, és nem nyújtanak kellő védelmet, ahogyan azt a közelmúlt nagy horderejű eseményei is mutatják; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő személyek minimális védelmére vonatkozóan;
54. hangsúlyozza, hogy minden országnak biztosítani kell a jogát arra, hogy meghatározza saját kereskedelempolitikáját, és hogy azokban a kereskedelmi megállapodásokban vegyen részt, amelyek a legjobban illeszkednek érdekeihez, gazdasági jellemzőihez és szükségleteihez, figyelembe véve, hogy milyen mértékű a harmadik országokkal való kiegészítő jellege;
55. úgy véli, hogy a brit népszavazás eredménye eggyel több indokot szolgáltat arra, hogy ideiglenesen fel kell függeszteni minden tárgyalás alatt álló, harmadik országokkal kötendő uniós kereskedelmi megállapodás ratifikálását; ellenzi a liberalizálást, a deregulációt és a privatizációt kereskedelempolitikai megközelítését, amelyet az Európai Bizottság világszerte számos partnerével alkalmaz, valamint az ezt a kereskedelempolitikai megközelítést meghatározó dogmatikus szabadkereskedelmi logikát, és konkrétan elutasítja az olyan megaregionális megállapodásokat, mint amilyenek a TTIP, a CETA és a TiSA, és az ezektől kissé eltérő gazdasági partnerségi megállapodások; helyteleníti az Unió általános kereskedelmi irányultságát, amely veszélyezteti a tagállamok szuverenitását, és a leggazdagabb országok, valamint a multinacionális vállalatok geopolitikai érdekeit szolgálja, hogy azok ellenőrzésük alatt tarthassák és kiaknázhassák a harmadik országok javait, növelve a régiókon belüli és a régiók közötti aszimmetriákat, és állandósítva a kevésbé fejlett (uniós és azon kívüli) országok függőségeit; megállapítja, hogy ezek a megállapodások hozzájárulnak a munka tönkretételéhez és deregulációjához, a szegénység növekedéséhez, a (különösen az élelmiszerekkel való) fokozott spekulációhoz, valamint a közszolgáltatások tönkretételéhez, és veszélyt jelentenek az állategészségügyre és az állatjólétre, a fenntartható mezőgazdaságra, a környezetre, valamint a kulturális sokféleségre; szorgalmazza a szabályozott, kölcsönös kiegészítő jellegű alapuló nemzetközi kereskedelem kialakítását;

56. szorgalmazza a szabályozott, kölcsönös kiegészítő jellegű alapuló nemzetközi kereskedelem kialakítását; különösen ellenzi bármilyen, a beruházó és állam közötti vitarendezésre vonatkozó záradéknak a kereskedelmi megállapodásokba vagy az uniós keretbe történő beépítését, akár hagyományos formában, akár a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer formájában, mivel úgy véli, hogy nem indokolt a beruházóknak olyan különleges joghatóságot biztosítani, amely az országokat hatalmas pénzüsszegek kifizetésére kötelezi és csökkenti politikai mozgásterüket; kitart amellett, hogy valamennyi tárgyalási dokumentumot nyilvánosságra kell hozni, valamint hogy az olyan megállapodások elfogadása előtt, amelyek rendkívül nagy hatással vannak az emberek mindennapi életére, az összes nemzeti parlamenttel konzultálni kell;

Regionális fejlesztés, termelés és stratégiai ágazatok

57. elutasítja az Európai Bizottság azon megközelítését, amely szerint a kohéziós politikát alárendeli az uniós gazdasági kormányzásnak; hangsúlyozza, hogy a regionális politika a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításának fontos eszköze, melynek alapvető célja a regionális egyenlőtlenségek csökkentése – különösen a legszegényebb és legkülsőbb régiók esetében –, a valódi konvergencia előmozdítása, továbbá a növekedés és a foglalkoztatás ösztönzése; ragaszkodik ahhoz, hogy a kohéziós politikát ne alkalmazzák a pénzügyi büntetés eszközeként, ha egy régió vagy tagállam elutasítja a dereguláció és a privatizálás politikáját;
58. javasolja sürgős intézkedések végrehajtását a valamennyi gazdaság számára létfontosságú, és ezért minden ország potenciális fejlődésében alapvető szerepet játszó termelő ágazatok tekintetében; szorgalmazza az állami projektek előmozdítását, a mikro-, kis- és középvállalkozások, a szövetkezetek és a helyi önkormányzatok támogatását, valamint a közösségi pénzeszközök megerősítését és e célokra való átirányítását;
59. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson elsőbbséget a gazdasági válság által leginkább sújtott tagállamoknak, és különösen azon, recesszióban lévő célrégióknak, ahol magas a munkanélküliség és a szegénység;
60. úgy véli, hogy a meglévő uniós támogatások és a kohéziós politikára jelenleg rendelkezésre álló uniós pénzügyi források nem elegendőek a reálkonvergencia vonatkozásában felmerülő igények kielégítésére, valamint a tagállamokban tapasztalható regionális egyenlőtlenségek, magas munkanélküliség, egyenlőtlen jövedelmek és szegénység leküzdésére; rámutat, hogy meg kell erősíteni az uniós költségvetést a kohéziós politika tekintetében; hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani, hogy a területi szintű irányítás és tervezés az egyes tagállamok felelőssége maradjon; megjegyzi, hogy a kohéziós politikák sikeres végrehajtásának biztosításához elengedhetetlen a kifizetési hátralékok jövőbeli elkerülése;
61. megállapítja, hogy az uniós költségvetés alacsony beruházást javasol a K+F tekintetében; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a kutatási finanszírozás elosztását ne összpontosítsa néhány egyetemre, kutatóközpontokra és nagyvállalatra;
62. ismételten megerősíti, hogy a vízhez való hozzáférés egyetemes jog, melyet garantálni kell minden ember számára, és nem szabad privatizálni;

63. szorgalmazza olyan decentralizált közös halászati politika kialakítását, amely előmozdítja a halászati ágazat korszerűsítését és fenntartható fejlődését, biztosítva annak társadalmi-gazdasági életképességét, az erőforrások fenntarthatóságát, a munkahelyek megtartását és létrehozását, valamint a halászati ágazatban dolgozók életkörülményeinek javítását; intézkedéseket sürget a tagállamok kizárólagos gazdasági övezeteire és halászati erőforrásaira vonatkozó nemzeti szuverenitás biztosítása érdekében;
64. szorgalmazza, hogy védelmezzék a biológiai sokféleséget a tengeri környezetben, megfelelő fenntartható gazdálkodási gyakorlatok végrehajtásával kedvező feltételeket teremtve a halállományok helyreállítása számára; ismételten hangsúlyozza, hogy a közös halászati politikának el kell ismernie a kisüzemi és a part menti halászat sajátos jellegzetességeit, valamint azt, hogy a jelenlegi eszközök milyen mértékben felelnek meg az ágazat szükségleteinek;
65. úgy véli, hogy a közös agrárpolitika (KAP) 30 éve súlyos áldozatot követelt a tagállamokban a mezőgazdasági ágazattól, és hozzájárult a mezőgazdasági ágazat válságához; szorgalmazza, hogy ismét állítsák a középpontba a KAP egyik alapelvét (39. cikk 2) pont), vagyis „a mezőgazdasági termelők megfelelő életszínvonalának” biztosítását, hogy le lehessen küzdeni a termelés fokozott koncentrációját és az intenzív gazdálkodás megemelkedett arányát, a mezőgazdasági kistermelők és a mezőgazdasági termelői szervezetek számának csökkenését, valamint a regionális aszimmetriák és a külföldi áruktól való függőség növekedését, amely a legnagyobb európai gazdaságoknak kedvez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a jelenség veszélyezteti a világszintű jelentőséggel bíró mezőgazdasági és vidéki örökségeket, miközben a nagy mezőgazdasági vállalatok növelik az árreiséiket, és pusztító környezeti hatásokkal járó globális élelmiszerrendszer-modelljüket alkalmazzák; hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy valamennyi régióban valóban fel lehessen lendíteni a fenntarthatóságot, a növekedést és a munkahelyeket, a nagyvállalatok helyett a mezőgazdasági termelőknek kell állniuk valamennyi mezőgazdasági és élelmiszerpolitika középpontjában;
66. sajnálatosnak tartja, hogy a jelenlegi szakpolitikák Európa-szerte a hagyományos családi gazdaságok megtizedeléséhez és ennek következtében a vidéki területeken a társadalmi és gazdasági tevékenység hanyatlásához vezetnek;
67. határozottan ellenzi a nagyarányú földszerzést, valamint a nagy mezőgazdasági-élelmiszeripari vállalatok piaci dominanciáját és tisztességtelen árképzését, amelyek kihasználják a mezőgazdasági termelőket, és az élelmiszerminőség, az emberek és az állatok jóléte, valamint a környezet kárára kikényszerítik a túltermelést;
68. felkéri az Európai Bizottságot, hogy tiltsa meg a vetőmag szabadalmaztatásának valamennyi formáját annak érdekében, hogy megvédje a mezőgazdasági termelőket a vetőmagokat termeszto multinacionális vállalatok nyomásától és hatalmától, valamint védje meg a helyi fajtákat, illetve a genetikai és kulturális örökségünket; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködésben tiltsa meg a GMO-k engedélyezését, termesztését és forgalmazását, és tegyen lépéseket a rovarirtó szerek széles körű alkalmazásának visszaszorítása érdekében;
69. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul hajtsa végre az állatok védelmére és az

állatjólétre vonatkozó európai uniós stratégia (2012–2015) lezáratlan kérdéseit; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy új és nagyra törő stratégiát az állatok védelmére és az állatjólétre vonatkozóan a 2016 és 2020 közötti időszakra annak érdekében, hogy orvosolni lehessen a jelenlegi hiányosságokat és joghézagokat, biztosítani lehessen az egyenlő versenyfeltételeket, valamint az EU egészében javítani lehessen az állatjólétet;

70. úgy véli, hogy az uniós agrártámogatásoknak a tagállamok mezőgazdasági rendszereinek fejlesztésére kell irányulniuk oly módon, hogy csökkentsék azok külső függőségét, és megvédjék a mezőgazdasági és vidéki örökséget;
71. felkéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, szükség van-e a termelést és a piacokat szabályozó eszközökre a tejágazatban és más ágazatokban, tisztességes árakat biztosítva a termeléshez, figyelembe véve az előállítási költségeket és a fogyasztói árakat annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a hozzáadott érték tisztességes eloszlását az ágazati értéklánc mentén, elkerülve a termelés koncentrációját és fokozódását, valamint biztosítva minden tagállam jogát a növényültetéshez és -termesztéshez, illetve az élelmiszer-önrendelkezés megóvásához;
72. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni és tovább kell fejleszteni a diverzifikált ipari bázist valamennyi tagállamban és régióban, figyelembe véve a regionális sajátosságokat, mivel ez alapvető szerepet játszik a magas szintű foglalkoztatás, gazdasági tevékenység és fejlődés szempontjából;
73. felkéri az Európai Bizottságot, hogy értékelje az ipari termelés globális értékláncon belüli áthelyezésének problémáját, és tegyen javaslatot arra, hogy tiltsák be a gyártás harmadik országokba történő áthelyezésének juttatott uniós finanszírozást annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az ipari munkahelyeket a tagállamokban;
74. elutasítja az európai energiauniót, amely az ágazatbeli nagy európai monopóliumok projektje lenne; e stratégiai ágazat nyilvános ellenőrzését szorgalmazza, mivel az energiahatékonyság javítása, a források diverzifikálása, a megújuló energiaforrásokra való áttérés, az egyes országok saját potenciáljának fenntartható kiaknázása és az ellátás biztonsága megköveteli többek között a tervezést, valamint az energiaszektor nyilvános és demokratikus ellenőrzését; hangsúlyozza, hogy kötelező érvényű fenntarthatósági kritériumokat kell előterjeszteni az energiahasználat és a biomassza tekintetében;
75. ismételten hangsúlyozza, hogy az energia közkinccs, és hogy egyenlő hozzáférést kell biztosítani a fogyasztók számára az energiához, méghozzá megfizethető árakon; hangsúlyozza, hogy az EU-nak különösen oda kell figyelnie az energiaszegénység kérdésére, mivel az energiaszegénység az EU lakosságának majdnem 11%-át sújtja; ennek kapcsán sürgeti a Bizottságot, hogy jövőbeni jogalkotási javaslataiban kezelje prioritásként az energiaszegénység enyhítésére irányuló intézkedéseket, és 2017 közepéig terjesszen elő a témával kapcsolatos cselekvési tervet;
76. úgy véli, hogy az energetikai átállás eredményeként hatékonyabb, átláthatóbb, fenntarthatóbb, decentralizáltabb és demokratikusabb energetikai rendszernek kell létrejönnie, amely megújuló energiaforrásokon alapul, a társadalom egésze számára előnyös, ugyanakkor védi a legkiszolgáltatottabbakat és biztosítja, hogy az energiahatékonysági intézkedések előnyei a legkiszolgáltatottabbak esetében is érvényesüljenek;

77. megismétli a Parlament arra irányuló felhívását, hogy tűzzenek ki kötelező célkitűzéseket, melyek alapján 2030-ra az elfogyasztott energia 30%-ának megújuló forrásból kell származnia és 40%-os energiamegtakarítást kell elérni; ezért kéri a Bizottságot, hogy a megújuló energiára vonatkozó jövőbeli stratégia és az energiahatékonysági irányelvek közelgő felülvizsgálata során érvényesítse ezt a törekvést, továbbá mozdítsa elő ezeket a kötelező érvényű célkitűzéseket az irányelvekkel kapcsolatos tárgyalások folyamán; kéri továbbá a Bizottságot, hogy terjesszen elő kötelező érvényű fenntarthatósági kritériumokat az energiahasználat és a biomassa tekintetében;
78. kifejezetten kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az ipari termékekre vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat illetően, valamint a teljes mértékben integrálja a körforgásos gazdaságot valamennyi releváns szakpolitikába, figyelembe véve a termékek teljes életciklusát; hangsúlyozza továbbá, hogy teljes mértékben végre kell hajtani az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervében azonosított fellépéseket, többek között a környezetre negatív hatást gyakoroló támogatások fokozatosan megszüntetését; úgy véli, hogy a piaci megközelítés körforgásos gazdaságra való alkalmazása veszélyes következményekkel jár a közérdekre nézve, és hogy a tagállamok és a közpolitikák erőteljes elszámoltathatóságára van szükség;
79. elutasítja a közlekedési ágazatban a tagállamokra kényszerített liberalizációs modelleket; kéri, éppen ellenkezőleg, azok azonnali visszavonását, összhangban a közszolgáltatási kötelezettségek tiszteletben tartásának szükségességével, kellően figyelembe véve egy olyan közlekedési politika előmozdítását, amely tiszteletben tartja a tagállamok szuverenitását és a területi kohézióval és a nemzeti fejlesztéssel kapcsolatos stratégiai megközelítést; kéri a szociális párbeszéd előmozdítását valamennyi érintett munkavállaló körében, valamint a nemzeti közlekedési hálózatok jobb integrációját és fokozott kölcsönös átjárhatóságát lehetővé tevő együttműködést; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a tömegközlekedést, a megosztott mobilitási megoldásokat, valamint a gyaloglást és a kerékpározást, különösen a városi térségekben;
80. sürgeti a Bizottságot, hogy mérje fel az uniós közlekedési szabályozásokat, és adott esetben igazítsa azokat a digitális korhoz; kéri a Bizottságot, hogy alkossa újra a különböző közlekedési módok szabályozási keretét annak érdekében, hogy előmozdítsa az új innovációkat és a mobilitási és logisztikai szolgáltatásokat, biztosítva egyszerre a magas színvonalú normákat a biztonság, a munkakörülmények és a fogyasztóvédelem terén, valamint a tisztességes adózást és a káros környezeti hatások megelőzését;
81. felkéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a közlekedési ágazat szén-dioxid-mentesítése érdekében;
82. olyan ambiciózus tervet szorgalmaz a halálos kimenetelű közúti balesetek csökkentése céljából, amely világos célkitűzéseket tartalmaz a csökkentésére vonatkozóan;

Környezetvédelem

83. úgy véli, hogy az éghajlati válságot, amelyet az IPCC AR5 legutóbbi COP 21 által elfogadott és jóváhagyott jelentésében is elismertek, a káros emberi tevékenység, az

energiaigényes termelési rendszerrel való visszaélés, valamint a fosszilis tüzelőanyagok felhasználása és kitermelése okozza;

84. hangsúlyozza ezért, hogy az éghajlatváltozás kezelésére irányuló megoldásra elsősorban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának valamennyi érintett országban történő, az adott országai történelmi felelősségének megfelelő mértékű csökkentésével kell törekedni, és ezt nem szabad piaci alapú eszközökre bízni, továbbá kéri a kapitalista fejlesztési politikák felszámolását, ami nélkül nem lehet megváltoztatni a termelési módszereket vagy a forgalmazási és fogyasztási szokásokat;
85. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a COP 21 kötelezettségvállalások egyrészt nem garantálják az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését, és így nem biztosítják a az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációjának olyan mértékű csökkenését, amely összeegyeztethető az átlaghőmérséklet legfeljebb 2 fokkal történő növekedésével, másrészt pedig megőrizték és megerősítették azokat a piaci mechanizmusokat, amelyek a természet és természeti erőforrások egyfajta kisajátításának tekinthetők;
86. támogatja a környezetvédelmi politikákra elkülönített finanszírozás növelését; kéri, hogy jelentősen növeljék a LIFE program összegét, legalább az EU költségvetésének 1%-ára; elutasítja az élőhelyek és a veszélyeztetett vadon élő fajok védelmére vonatkozó jogszabályok gyengítését; kéri, hogy hozzanak létre egyedi pénzügyi eszközöket a Natura 2000 hálózat finanszírozására, és koherens intézkedések elfogadását az általa képviselt értékek megőrzése céljából;
87. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy valamennyi uniós politikába építse be az éghajlat-politikát és az éghajlat-változási politikát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a mai napig nincs elég ambíció a kötelező erejű célokat illetően a Bizottság részéről;
88. felkéri az Európai Bizottságot, hogy legyen következetes, és tartsa tiszteletben az elővigyázatosság elvét, és megbízatása keretében ne javasoljon további eltéréseket az emberi egészségre és a környezetre káros vegyi anyagok, növényvédő szerek és endokrin károsító anyagok használatát illetően, csökkentse az emberi egészségre és a globális környezetre negatív hatást gyakorló vegyi anyagoknak való kitettséget a vízben, a talajban, a levegőben és az élelmiszerekben, valamint terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a kitettség csökkentése;

A békéért a militarizmussal és a NATO-val szemben

89. elítéli az EU militarizálása irányában tett egyre nagyobb lépéseket; elutasítja az európai biztonsági stratégiát, a közös kül- és biztonságpolitikát (KKBP) és a közös biztonság- és védelempolitikát (KBVP); kéri, hogy vessenek véget az EU–NATO együttműködésnek, és elutasítja a NATO jelenlegi terjeszkedési politikáját; ragaszkodik az Európában található külföldi katonai támaszpontok felszámolásához;
90. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU minden külső tevékenysége során szigorúan polgári külpolitikát folytasson, amely összhangban van a nemzetközi joggal, és amelyet megkülönböztetéstől mentesen alkalmaznak, vezető szerepet vállalva a konfliktusok diplomatikus és békés rendezésében, ideértve a közvetítési kezdeményezéseket, a leszerelést, a demobilizációs és a reintegrációs programokat, összhangban az Egyesült

Nemzetek Alapokmányával; hangsúlyozza egyrészt az arra irányuló erőfeszítések fontosságát, hogy erősítsék meg a nemzetközi Fegyverkereskedelmi Szerződést (ATT), javítsák az uniós fegyverkiviteli ellenőrzési rendszert, támogassák az atomsorompó-szerződés rendszerét és a nukleáris leszerelést, másrészt a szegénység felszámolására, a humanitárius segítségnyújtásra és a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődésre irányuló intézkedések és a fenntartható fejlesztési célok fontosságát, amelyek elősegítik a kiegyensúlyozott gazdasági kapcsolatokat, a tisztességes kereskedelmet és az erőforrások és javak méltányos elosztását az EU szomszédságában és a világban;

91. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen eleget azon kötelezettségvállalásának, amely szerint együttműködik az ESZP partnereivel a ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak megvalósítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a munkahelyteremtés a legtöbb szomszédos ország jövőjére nézve döntő jelentőségű kérdés; támogatja, hogy kiemelt figyelmet kap a fiatalok foglalkoztatása és a kkv-k támogatása; hangsúlyozza, hogy ez többszintű megközelítést tesz szükségessé, a nemzeti, regionális és helyi szinttől a regionális, szubregionális és határokon átnyúló együttműködésig, amely képes mobilizálni az EU-tagállamokat, a partnerországokat és azok helyi és regionális hatóságait; reális megközelítéseket és programokat szorgalmaz, amelyek konkrét előnyökkel járnak a lakosság számára; felkéri a Bizottságot, hogy terjessze elő a szomszédságpolitika országai közötti együttműködésre vonatkozó, a szomszédságpolitika felülvizsgálata keretében bejelentett stratégiát;
92. elutasítja az uniós költségvetés katonai vagy polgári-katonai célokra történő felhasználását; elutasítja a Bizottság és az Európai Védelmi Ügynökség által közösen kezdeményezett, KBVP-kutatással kapcsolatos kísérleti projekt végrehajtását, amely többek között magában foglalja a távirányítású légijármű-rendszereket (RPAS); határozottan ellenzi a Horizont 2020 program forrásaiból vagy általánosságban az uniós költségvetésből származó finanszírozás katonai, polgári-katonai és biztonsági kutatásokra, és konkrétan az RPAS kifejlesztésére történő felhasználását; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy teljesülnek az Unió által a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés, a millenniumi fejlesztési célok, a fegyverzetellenőrzés, az atomsorompó-szerződés és a nukleáris lefegyverzés terén vállalt kötelezettségek;
93. kéri az Európai Bizottságot, hogy fokozza a költségek átláthatóságát a nemzetközi tevékenységek terén, a programozástól az előzetes értékelésig; ismét határozottan bírálja, hogy továbbra is hiányzik a parlamenti ellenőrzés a kül- és biztonságpolitika területén;
94. megerősíti, hogy külügyek a tagállamok szuverén hatáskörébe tartoznak, és elutasítja az Unió egységes külpolitikai fellépését; emlékeztet rá, hogy a tagállamok külpolitikáinak – akár egyénileg, akár egymással együttműködésben – tiszteletben kell tartaniuk a szigorúan polgári, a nemzetközi joggal összhangban és megkülönböztetéstől mentesen alkalmazott külpolitika elveit, és hogy a konfliktusok diplomatikus és békés rendezését az Egyesült Nemzetek Szervezetének égisze alatt kell folytatni, a kölcsönös partnerség és szolidaritás szellemében, a harmadik országok szuverenitásának tiszteletben tartása mellett;
95. határozottan elutasítja az európai védelmi technológiai és ipari bázis, illetve a

katonai/ipari komplexum előmozdítását és támogatását, továbbá a védelmi együttműködés elmélyítése és fokozását; elutasítja az uniós költségvetés katonai vagy polgári-katonai célokra történő felhasználását; a béke, a szolidaritás és az egyenlőség előmozdítására irányuló tényleges politikákat szorgalmaz, amelyek célja a fegyverzetellenőrzés, a teljes leszerelés, főként a nukleáris fegyverek vonatkozásában, valamint az EU demilitarizálása;

96. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos kormány nem tesz eleget még azoknak a nemzeti, uniós és nemzetközi kötelezettségeknek sem, amelyeket a fegyverek kivitele tekintetében vállaltak; kéri az uniós fegyverkereskedelem megszüntetését, valamint a fegyverek és katonai felszerelések konfliktus sújtotta övezetekbe irányuló exportjának felszámolását;

-
97. felkéri a Bizottságot, hogy a Parlament állásfoglalásával összhangban vizsgálja felül munkaprogramját;

98. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.